

 Edebiyat Defteri

KutsalDuran -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
24 Ocak 2024 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

DAHA KAÇ KERE SEVDİĞİM

insanlar unut der ama sen dönmesini istersin.
belki dağları delemesin ama beklemek istersin.
aşkı seni kör ederken ,sen onu görmek istersin.
sen daha kaç kere isteyeceksin?

güçtür adımları , hırçınca eser rüzgarları,
alıp savurur bakışları, kör eder gülüşleri,
gönlün onu ister ama hareketleri git der,
sen daha ne istersin sevdiğim ?

sürekli mesaj atmak istersin.
seni düşleyip uyusun istersin.
sana bakıp sevmesini istersin.
sen daha kaç kere isteyeceksin ?

Bu gönül seni beklerken neden,
neden bensizliğe koşarsın sevdiğim?
ben seni böyle delicesine istiyorken,
sen daha kaç kere istemeyeceksin ?

beklemek istersin o beklemezken,
onu istersin o seni istemezken,
nasıl olacağını kestiremezken,
sen daha kaç kere öleceksin ?

neden beni sevmedin diye düşünürken,
sualler sorup sana
kendim cevaplıyorum sende haklısın.
neden birlikte olamadınız ?
diye sorarlarsa bana, benim kadar büyük sevemezdi zaten diyeceğim onlara ama,
daha kaç kere yanıltacaksın beni sevdiğim?

-Kutsal Arda Duran[italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1468531/daha-kac-kere-sevdigim.html>

Ellerin

gözlerim gözlerine deđdiđi anda
anlamıştım sende benden bir parça
lütfeñ gitme, kal yanımda
uzat ellerini yavaşça ufuđa

düşle beni saatler boyunca
eğer düşersen bir gün karamsarlığa
hatırla beni usulca
ve uzat ellerini yavaşça ufuđa

her zaman yanında olacağım unutma
bir gün gitmek istersen
sakın korkma ve lütfeñ hatırla
uzat ellerini yavaşça ufuđa

geliyorum satırlarımın sonuna
daha çok aşık oluyorum anlasana
bir gün bakarsan bana ayrılırcasına
lütfeñ lütfeñ hatırla
bakıyorum bende senin gibi o ufuđa

-Kutsal Arda Duran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1468721/ellerin.html>

S'onsuzluęa

hiç istemiyorum ayrılmak
bu koca dünyada onsuz kalmak
bir uçurumla bakışmak
vardır her anlamın altında gizli bir basamak
yaşamak yaşamak yaşamak

seni bana soruyorlar
anlat deyorlar
çocukluk hevesi sanıyorlar
onlar sensiz yaşıyorlar

hiç tatmamışlar seni
nerden bilsinler sensizlięi
bir delseler o mięferi
tabikide anlayacaklar beni
artık bende seviyorum sensizlięi

gölüyorum bendimin içinde
düşlüyorum seni gizliden gizliye
hiç düşündün mü bir gün giderse diye
bilmiyorum bunu, seni satırlarımda yaşatan ben bile

-Kutsal Arda Duran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1469100/s-onsuzluga.html>

Nasıl ?

anlamaya çalışmıyorlar
ön yargıdan ibaret yaşıyorlar
düşünüp uğraşıyorlar
ama anlamıyorlar

hayatın anlamı nedir
düşünmek midir nedir
bir anda değiştirir
hayatı saliselik anlar belirletir

çek bir anlam daha
kafiyeli olacak nasıl olsa
düşünüp uğraşma bu kadar da
yaz geç , alt tarafı iki satır daha

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1469407/nasil.html>

Neden Ben

simsiyah ve zifiri bir karanlığın içindeyim.

yürüyorum , koşuyorum hatta ama çıkamıyorum aydınlığa.

fenerlerim bile ışıdamıyor , olmuyor.

güneş ışığını neden benden saklar ki ?

neden hiç bir şey beni kurtarmıyor ?

kendim mi çıkmalıyım bu karanlıktan ?

yıllardır insan dahi görmedim bu zihinde,

hani yalnızlık tanrıya mahsustu neden birisi gelmiyor benimle?

kilitlenmiş sanki her yer. Işık almıyor.

kimseyi kabul etmiyor , kimseyi çıkarmıyor.

bu kapının anahtarı nerde ? resmen, dört odacık tek halde

bı gıcirtı sesi duydum . aydınlandı etraf sanki neler oluyor acaba

bu kısa boylu , uzun saçlı şey de ne ?

kim aldı bunu içeriye ? nasıl girdi birden bire.

"heey o kapıyı nasıl açtın nasıl girdin içeriye?"

yıllardır çıkmaya çalışıyordum.

fırsat bu herhalde kaçıp gitmeliyim bu saçmalıktan aklımı yitirmeden.

kapılar kapanıyor tekrar " duuur benide bekle, tek başına gitme, terk etme beni bu karanlığın içine, bende gelmeliyim seninle "

yetişemedim yetişemedim yine neden neden ?

mahkûm muyum karanlığın içine ?

o ışığı görmemiştım hiçbir yerde.

her yeri görebiliyordum ama , sanki çok mu kısa sürdü ?

ne olduğunu bile anlayamadım.

acaba deliriyor muydum , ders mi veriyor bana ?

Aaaaaaa...

canım yanıyor çok acıyor fakat tek damla kan dahi akıyor.

bu kadar acı veren , ızdırap çektiren şey de ne ?

Aaaaaaa su , görebiliyorum. damla damla akıyor kesilmek bilmiyor bunların kaynağı nerde ?

nerelerdeydi bu kadar olay bunca sene ?

neler oluyor birden bire?

akıl erdiremiyorum hiçbir şeye.

neden neden bu karanlığın sonu gelmiyor? kimi bekliyor? neden ışıdamak bilmiyor? neden sadece beni yiyip bitiriyor ..?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470512/neden-ben.html>

Ayrılık Olur mu ?

Derdimi meramımı anlatamıyorum
lütfen bir tek sen anla beni
yer edinemiyorum koca dünyada
lütfen al beni de koca dünyana

Ne yapabilirim inan bilmiyorum
bunca şey varken ben kararsızım
gözlerinde varolmak istiyorum
sözlerinde durmak istiyorum

hayır hayır inanma insanlara
istemiyor o insanlar seni yanlarında
tek gerçek yoldaşın benim anlasana
zamanı gelince ben sahip çıkacağım sana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1473930/ayrilik-olur-mu.html>

Evsiz Bir Yağmur Damlası

yağmur saklanır mı bir tutam lavdan ,
rüzgarın saklar mı beni yasaklardan ,
sudan kaçarken fırtınaya tutulan bir tufan ,
gerçeklikle kafayı bozan ,
cesurca koşsa da korkudan kaçan
varlığını gizlemeye çalışsa da ,
ölümle burun buruna olan bir insan

ufuk denilen çizginin sonunda
denizin tamda ortasında

bir gül kadar narin ve bir şeytan kadar hain

kelimelerim senin ufkunda genişleyince ,
benliğimi kaybettim bende birdenbire ,
sakınma sakın kendini alevden ,
varsın alev alsın bu zihin bütün doğruların çıplaklığıyla .
varsın yansın bu Dünya ,
bende içindeyken , sende içimdeyken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1475800/evsiz-bir-yagmur-damlasi.html>

Hatıra

eski , yıkık dökük hatıralarım var benim
beni arada alırlar , bir boyuttan
başka bir boyuta taşırlar
belki mutlulukla sınırlar
belki üzüntüyle , fakat kesinlikle baş başa bırakırlar
o anları bir daha geri getiremeyecek olmam
en büyük gerçek sanırım
evet yaşadım
iyi ya da kötü
ya göz yaşlarına dolarım
ya da küçük bir tebessüm ederim
ama sadece hatırlayıp hayal etmekle yetinirim

-Kutsal Arda Duran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1476630/hatira.html>

Bir Tutam Aşk

toprak ve yağmurun aşkı .
belki bize gösterilen en büyük aşk olabilir ,
ne derdi var ne tasası .
bazen sever her gün yağar ormanlara ,
ihtiyacı olan alır kullanır ,
bazense küser , asırlar olsa da yağmaz, kuraklaşır ,
geri dönmek istese de dönemez artık .
gelse dert gelmese daha büyük bir dert .
sevmeyen geri döner mi ?
seven o yollardan arkasına bakmadan gider mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1477053/bir-tutam-ask.html>

Fark Olursa Bensiz Kalırsın

herkesin bir sabahı vardır evet ama
herkesin aydınlık şeyler gördüğünü söyleyebilir miyiz ?

herkes geceye sahiptir evet ama
herkesin gecesi sabaha ulaşıp karanlığından kurtulur mu ?

herkes bı insanı sever evet ama
herkes sevdiğini severek kalabilir mi ?

herkes güçlüdür evet ama
herkes gözyaşlarının akıp gitmesine engel olabilir mi ?

giden gittiği yerde mutlu mudur ?

herkes herkes gibi mi yaşar ?

sen gittikten sonra ,

sabahlarım gece oldu ,
akşamlarım söndü karanlığa karıştı ,
hiç bir gecem sabaha bağlanmadı ,
eğer vazgeçersem bir gün bu sevdadan , dünyamdaki kimseyi affetmem ,
ne zaman engel olabildim de sen gittikten sonra da engel olabileyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1479582/fark-olursa-bensiz-kalirsin.html>

Özür Dilerim Bedenim

sürekli dile getiriyorum ,,, yalnızım ,
evet yalnızım bu yolda ,
bazen gece olur sabahı beklerim
bazen ay olur geceyi heybetlendiririm
vurmaz güneşin sıcaklığı benim tenime
gelmez faşizmin sıcak dalgaları geri
kuşlarım bakamazlar arkalarına
çünkü uçmuşlardır yuvadan
yeni yuvalar kurmak üzere .
yürüyemem artık olur olmadık zihinlerde
almazlar beni içeriye, kabul edemezler şimdi ...
artık düşleyemem seni
sen dolu zihnimin köşesinde ,,,
canlanamaz artık kıvrak kelimeler ellerimde
yön veremem onlara da artık ,,,
çünkü,,,
yalnızlık esir aldı bedenimi geri vermiyor ve vermeyecektir de .
kurtulamıyorum artık ,,,
ölümü bekliyorum sadece ... ellerinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1479762/ozur-dilerim-bedenim.html>

Elfida

artık dalgalanmıyor çölüm
serseriler koşuşturuyor bedenimde
aklımı sendeliyor eflin , beni de içeri alırmı ?
liya ve liya
kaktüs çiçekleri irdeleniyor parmaklarım da
havası değişiyor kuzey yıldızının
kusurlarımı örtmesini istiyorum artık
yüzleşmek istiyorum maşuğunla
kokluyorlar havanı ve çekiyorlar içlerine doğru
süzülüyor gökyüzünde gerçek
ve damlıyor ,,, tek tek gözlerime
derelerimin suları taşıyor bentlerden
tutamıyorum zihnimdeki durgun kelimelerin bekaretini
taşıp gidiyorlar amansızca
kum fırtınaları çıkıyor buzullarımda ve
beni kör ediyorlar bir daha ayağa kalkıncaya dek
kan kokusu var meskenlerim de
boğuyorlar beni döşlerinde
evliyalara tanık oluyorum , yanlışları gösteriyorlar bana
Sakince ayrılıyorum hayadan
mutluluk vermiyor artık gözlerime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1480501/elfida.html>

Korku Yok İçimde

ben her şeyimi böylece yazarken ,
anlıyor musunuz ki beni ?

hiç düşünmemiştim böylece bir sanat eseri , anlaşılabilir mi ki ,
mısraları mı ağılatmalıyım yoksa sizleri mi ?

dizelerin, satırların sonuna kafiye eklemek mi ?

hayır hayır sormamalıyım bu soruları sizlere
kendim bulmalıyım elbette .

sizleri hayatınızdan uzaklaştıramayıp ,
kendi dünyama çekemeyeceksem ,

benim görevim ne ?

yaptım yine ,,,
sordum sizlere ...

lütfen kızmayın ben ve kafamın içindeki çelişkilerime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1481533/korku-yok-icimde.html>

Hoşgeldin

Bir güneş kadar sıcak , Bir çöl kadar ırak
Bir yarın kadar uzak , bir sürü gerçekle dolacak Ve ,
Yarınları meraklandırarak hayata hazırlayacak

Vakitsiz gelen bir misafir var sokağımda
Beni tanıyormuşçasına görmezden geliyor
rüzgar oluyor bazen ,, deđiyor tenime
gerçekleri saklıyor benden
ne kadar uzaklaşırsan o kadar
o kadar içinde buluyorsun kendini

Büyük bir iklimin çağılıtıyla başlar
küçük bir gizemin uğultusuyla susar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1481789/hosgeldin.html>

Bazen

dile gelmez kelimelerim
içim içimi yer bazen
çok fazla endişelerim
yine beklemekteyim

elimde bozuk bir fener
bazen ışıldıyor bazen sönüyor
baş başayım yalnızlıkla
tek ben varım koca dünyada

eğer bir gün çıkarsam aydınlığa
yazın beni de tarihin sayfalarına
bir çocuk geçti buralardan
uzun ,kalıplı, kuvvetli, cesur ve korkusuz
bir çocuk geçti buralardan
karamsar ,endişeli ,ağlak ,zayıf ve yalnız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1482173/bazen.html>

Göklerdeki Ada'm

Göklerimin rengi mavi
sen varsın hülyalarımda
sen denizsin bense balık
ne kaybedersin yokluğumda

semalarda ışık sönmüş
bitkin görünüyor bedenim
aşkımda duruyor kefenimde
taşıyor seni içimdeki mezarlığa

bakınca sen karanlığa
saklardı kusurlarını şehir
ırmaklara akardım sarhoşluğumda
düşürdim çölünün kızılığına

Tek gerçek gözlerin ise
takılı kaldım gerçekliğinde
bir gün koparsan benden
sığınırım varlığının yokluğuna

Asta'm benim

hadi yaklaş varlığıma ve sokul bana
aşkın damlarsa kaybolmuş umutlarımın ortasına
parçalarım atlası dört bir yana
ve korkarım bunları yaparken
ya "gerçek bir hayalsen"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1482446/goklerdeki-ada-m.html>

Gözüm görmüyor

çehresine güneş vurduğunda parlayan bi kızı neden hayatımdan sileyim
beni hayata tutandıran varlığı nasıl öldüreyim

bekliyorum o güzel kahverengi gözlerini
gökyüzü ne kadar karanlık ve büyüleyici
yüzündeki yansıma aydınlatamaz mı gözlerimi
küçükken aşık olmayı isterdim şimdiyse ölmeyi

soru sormayacağım inan
ben sana olan düşüncelerimi boş bir kağıda yazdım
onu da fırtınalı bir gecede kumdan evlerin içine attım
evlerim çok sağlamdır güneş yıkamaz asla
toz olur eğer küçük bir dalga vurursa
serpilir etrafa düşüncelerim
kaybolur kumların içinde
sokak güvercinlerim doluşursa beynime
koşarım bende tek dostum olan , kağıt kaleme

özür dilerim kadını
sen içimde ölürken ben yaşayamadım
koşarken hislerimi ayaklar altına aldın
açıklamıyorum sana yüklediğim anlamı , açılırsam kaldıramazsın

sana aşık olamam ben
nefret ediyorum senden
eğer bir gün kalbime dönersen
gizli tutacağım seni kalemimden uzak bi yerden

lavantalar güzel kokar ,hatırlatır ellerini
gözlerim görmez , anımsar gerçeğini
bana bir iyilik yap , gösterme gülümsemeni
gider misin artık ?
çünkü gönderemem ,, ben seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1483925/gozum-gormuyor.html>

Denemek Lazım

100 lerce insanla konuştum
anlayana rastlamadım daha
1 kişiden şüpheleniyorum ama
onunda bu insanlardan farkı yoksa
kaldırımdaki taşları sayardım
bu gün taşların birisi eksik yanımda
fakat hepsi yerli yerinde
eksik olan ben miyim yoksa
küçük bir parola uzaklarda
kaldırımları yıkıyorlar baksana
"yapmayın" çamurlarımı temizleyemedim hala
hepsi dolaşıyor kanımda
fazla arkadaşım yok , Elfida
sokak köpekleri yetiyor fazlasıyla
canlarını ortaya koyuyorlar
düşüncelerime ses olmak uğruna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1484685/denemek-lazim.html>

Karanlık ve Karanlık

hiç dūşündünüz mü karanlık neye göre karanlıktır
karanlık , bı katilin ışığı olabilir
yada bir hırsızın
Bir çocuk için çok korkunçtur
çünkü bilinmezlik vardır karanlıkta
düşünebilir ve karanlığı şekillendirir ellerinde
bir balığa dönüştürebilir yada bı sokak köpeğine
simgeselleştirir kendi zihninde
karanlığı bile şekillendirmek sizin ellerinizde
bilinmezlik sadece çok bildiğiniz zaman bilinmezlik olur
tabi "karanlık neye göre karanlıktır" önce bunun cevabını bulmak lazım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1485944/karanlik-ve-karanlik.html>

Çareler İçindeyim

dağların eteklerini sırtlanmak isterdim
bu kadar yükü nasıl kaldırıyorlar
bazen yürümek istiyorum kocaman dağların
keşfedilmemiş mağaralarından çıkıp
sokaklarda bir başıma yalnızca tasmamızla
bazen zincir vuruyorum çokta gelişmemiş zihinlerinize zihnimi arındırmak niyetiyle

gün ışıldıyor gece kayboluyor
hisler büyüyor ve mantık yok oluveriyor ellerimde
güneş sarıyı mı çok seviyor yoksa biz mi sarıya boyuyoruz güneşi
ay dünyadan büyük olsaydı hala diyebilir miydik
ay dünyanın etrafında dolaşıyor
ay yörüngesinden şaşmıyor ki dünya da kimmiş
gecenin karanlığı sürtünsün istiyorum tenime
bunu istiyorum ki yıkayabileyim gündüzün aydınlığı ile parmaklarımı
çaresiz hissetmek istiyorum
çaresiz hissedebileyim ki bı çaresine bakabileyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1486057/careler-icindegim.html>

Gökyüzüm

Gökyüzü açılrsa ortadan ikiye
parmaklarımın ucunda yıldızlar inlese
dokunabilsem keşke her gün içimi ısıtan güneşe

fermuar bağlayabilsem keşke gökyüzüne
sığdırabilirim belki koca gökyüzünü göğüs kafesimin içine
dudaklarımın ucunda tek kelime, tek hece

nebulalar patlasa ellerimde
gökyüzü kapansa iki yarımından bir bütüne
kırmızı güller serpilse ayın üstüne
benide soksalar keşke gökkuşağının renklerine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1486231/gokyuzum.html>

Sokak

bulutlar ne kadar da hafif değil mi
acaba kaldırabilir miyim daha da yukarılara
bulutlar karışabilir mi bulutların arasına

Ben bir sokak güverciniyim
toplu ve mağrur gezeriz , en ufak bi tehlikede dağılırız
tek başıma çıkarım gökyüzüne
karışırım bulutların arasına deler geçerim havayı ama kime ne fayda insanlar yeltenemez bana yaklaşmaya yeltenirse
kaçarım

ben bir sokak köpeęiyim
tasma vurdurmam boynuma
çünkü vururlarsa tasmayı boynuma şuurumu kaybederim
insanlar beni görünce irkilir çünkü
yıkayamamışımdır sizden daha değersiz olan tenimi
pireler gezer başımda aklımı sendeleyeyen
kalabalığın içinde de olsam yalnızım
iğrenir insanlar bana bakınca
bu yüzden korkarım insanların arasına karışmaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1486380/sokak.html>

Bir iki üç

gündüzler bile gece oluyorken
ben kaçamadım aklımın tımarhanesinden
pencereden uzaklara bakıyorken
tutuşup alev aldı binlerce çiçek
aklım karışırken aydınlanamam ben ama tutabilirim yollarınıza bozuk bir fener
ileri doğru yürüyemem asla
ama hedefimi kendime çekebilirim
zemin hazırlarım herşeye
saniyelik anlarıma şekil vermek için
saatlerce düşlerim
çok sık ağlarım fakat
gözleriniz sadece ağladığımı görür
benim beynimin yoktur yargıçtan farkı
sürekli kendimi yargılarım
yargıcım yargılarken ben duruşmada ki
izleyiciler gibi izlerim , karışamam hiçbir şeye
ben kendi hiçliğimde yaşıyorum
hiçbirinizi tanımıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1486908/bir-iki-uc.html>

Korkuyorum

gece galip geliyor ve hava kararıyor
gündüz galip geliyor ve hava aydınlanıyor
hangisi önde hangisinin tarafında olmalıyız

karanlığa gömülebilirim
kaçıp var olurum hatıralarında
kaybolabilirim bütün zihinlerden
ilerlettim karanlığı istemesem de
bir doğruyu kapatmaktansa
açıp gözler önüne sermeyi tercih ederim
bende korkuyorum ama karanlıktan değil

aydınlatırım tenimi
kaçmaktansa savaşmayı tercih edebilirim
ismim kazınmıştır zihinlerinize silemem
adım atabilirim aydınlık yarınlara
güneşin asla dönmeyen kıvrımında
doğrularımı parlatırım belki
kendimi pazarlayadabilirim
benim hakkımda fikir sahibi olmayan gözlere
ilerlerim az çok diyemem
belkide korktuğum şeyin karanlık olmasından
değilde
korktuğum şeyin karanlığının olmasından
korkuyorumdur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1487115/korkuyorum.html>

Güneş ve Dünya

tonlarca yıldız ışıksız uğurda
gökyüzü de bize benzemiyor bu yolda
bekledi güneş milyon yıllarca
oysa sırt çevirdi dünya
dönüp durdu güneşin etrafında
naz yaptı güneşe bekletti boşlukta
onlarca güzel yıldızın içinde
pireli , süslü bir zilliyeye aşık olmuştu bile
kendine yetemez , ne yaptığını bilmez
ama güneştir işte yakar etrafındakileri
bir santim uzaklaşsa buz tutar
bir santim yaklaşırsa alevi başlar
bekliyordur öyle sabırla
dünya bilmese de ,, güneşsiz yaşayamaz tabikide
farkında mıdır yoksa aya mı aşiktir dünya
bilinmez , bilinsede kime ne fayda
ne zamandan beri aşık olduklarımızın etrafında dönmedik ki
hasılı mecburdur dünya
yaşamak istiyorsa güneşe naz yapmaya
güneşin bı kaybı olmasa da
aşiktir işte sorgulanır mı
dünya güneşin yörüngesinden çıkarsa ölür yörüngeden çıkamaz
güneş dünyayı başka bir yakınlık dönencesinde yaşatamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1487834/gunes-ve-dunya.html>

Buğulu Hatıralarım

dilime dolandı aşk artık buğulu hatıralarım
yelken açtım yeni denizlere
kızılık ve serenlik hakim denizlerime
çekti beni karadelik misali
çıkılmak istesem de daha da içinde buldum kendimi
ben artık yapamam diyip içimde büyüttüm
o denizlere birer birer suyu öğüttüm
karanlığın içine gırıpte korkmuyorum demek istedim
yapamadım , korkağın teki miyim

dilime dolandı hüznün artık buğulu hatıralarım
hüznün için ne gerekli
bı kadından red yiyip terk edilmek mi
yoksa annenizden sevgi görmemek mi
bı kahvenin 40 yıl hatırası var derler
kahve çok güzel olduğu için mi unutmazlar
yoksa kahve içerken geçen muhabbeti mi anımsarlar

bende istiyorum inan buğulu hatıralarım
nikotin ,esrar ,smirnoff metan gazı
girmedim bu triplere
kendimi seviyorum biraz kilolu ve ağır
dışlanmışlık ve yapmacıklık kokuyor hatıralarım
alay ile gelen hüznün
insanların içine çıkacak yok yüzüm
neden böyle oldu bilmiyorum
ben yer üstünde yaşıyorum

sevdiğim kadında çok net hatıralarım
göz göze gelince oluşın tebessümler
düşlerimi süsleyipte oluşturduğum bütünler
onlarca hayali uzun saçlı bir kadında bağdaştırdığım günler
galiba hepsi gelip geçer
gözlerindeki lensleri ver
görmüyor gözlerim güzelliğinden mi yoksa gözlerimin güzel gördüğünden mi bilmiyorum

son olarak ta aile bireylerin de parça ve silik hatıralarım
pek bişey anımsayamıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488426/bugulu-hatiralarim.html>

Büyük Çınarım

ben koca bir çınarın üstündeyim yine
gözlerimin önünde bir ceset belirdi birdenbire
korktum
onu hayata döndürmem gerekiyor ama
ne yapabilirim bilmiyorum
yüzü kıpkırmızı kalbi durmuş adeta
gözleri açık kalmış kapatacak hali dahi yok
çınarların hepsinin üstünde kocaman bir kevaşe
adeta telaşıyla bakıyor düne
saklaması gereken birşey kalmış belli ki
koruyabilir mi gizemini ortaya çıkmadan
kaldırabilir mi koca cesedini varlığı yok olmadan
kayboldu birden bire
gözlerimi açtığımda neredeydim
önümde Büsbütün bir yarın vardı
birde silik bir dün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488587/buyuk-cinarim.html>

Karanlık ve Aydınlık

karanlık , bı katilin ışığı olabilir
yada bir hırsızın
Bir çocuk için korkutucudur
çünkü bilinmezlik vardır karanlıkta
düşünebilir ve karanlığı şekillendirir ellerinde
bir balığa dönüştürebilir yada bı sokak köpeğine
simgeselleştirir kendi zihninde
karanlığı bile şekillendirmek bizim ellerinizde
bilinmezlik sadece çok bildiğimiz zaman bilinmezlik olur
tabi "karanlık neye göre karanlıktır"

aydınlık bir öğrencinin felaketi olabilir
ya da asgari ile çalışan bir işçinin
günün doğmasını istemezler
zulüm olarak görürler çünkü
fakat hedefleri olan insanlar için öyle mi
günün doğması için , ilerlemek için can atarlar erken yatarlar hatta
son verirler karanlığa

işin hasılı
aydınlığın ile karanlığın nasıl görüldüğü ya da gösterildiği değildir
aydınlık ile karanlığı sizin nasıl gördüğünüzdür
ya gözlerinizi açıp görmek istediğinizi görürsünüz
karanlığın en zifiri yerlerinde
ışığın tüm ışınlarını yönelttiği tek bir noktada
ya da hiç bir çıkarım yapmadan
okuduğunu gördüğünü algılayamadan
toplumdaki diğer fareler gibi
bir delikten girer bir delikten çıkarsınız
deliğin girişinin neden , çıkışının nereye olduğunu bilmeden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488834/karanlik-ve-aydinlik.html>

Sen ve Ben

bir ikili olalım seninle, herkes kıskansın
ismimizi
isimlerimiz toprak ve yağmur olsun
yağmur toprağa aşık olsun
bizim hikayemiz aşkın en büyük kıvrımında sevgisini doldursun
giren çıkamasın, girdiği anda kaybolsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489125/sen-ve-ben.html>

Saat Suları

saat 9 suları dışarda , gökyüzüne doğru kosudayım
üstüm başım ter , sahil kenarındayım
12 suları , yıkık dökük bı banktayım
ben bu dünyanın en azimli adamıyım

geçmiyor ki kuruntularım gözlerimin önünden
yardım edebilir misin lavinia
soğuk vurmaya başladı terlemiş sırtıma
ışık tut damarlarımın karanlığında gezinen kayıklara
beni konuşur , derdimi anlattır bana
uyuya kalmışım bankta

saat 2 suları
başıma üşüşmüşler , korkup kaçıyorum
koşuşturuyorum uzaklara , 'birini bulma umuduyla
yardım istemeliyim birinden geliyorlar pesimden
yavaşlıyor ayaklarım kapatıyorlar farkı
nereye koşarken yorulmuş ayaklarım
nasıl da farkına varamamışım

saat 7 suları bı kaldırımda baygınım
bı kadın yaklaştı yanıma uyandırdı beni
uyandığımda bı köpek yalıyordu yüzümü
bana bir parça umut bir parça sevgi getirmişti
okşadım yüzünü dost olduk adını bile bilmediğim bi varlıkla
artık aynı yolumuz yönümüz aynı fakat farklı uzunlukta adımlarımız
beklemeli beni karanlığın kıvrımında
nereye gittiğini göstermeli
yoksa kaybederim tek sevgimi

saat 11 suları yine koşudayım
banktan kalktım bu sefer yalnızım
rahat rahat ilerliyorum hayallerime , baskı yok üstümde
zaten zincir vuramaz hiçbiri benim hayallerime
solumda korkularım sağımda hayallerim
ben tabikide otobandayım ve kurallara uyuyorum
sanki kaldırımda sanki küçük bir bankta
haksızlık neredeyse yardım uzatırım kendime
küçük dostum da yok yanımda nerede bilmiyorum

eğile eğile geçerler önünden kulakları tıkalı gözleri kapalı
yardım edemez hiçbiri bana
bu uğurda niyetlenen yok sonuçta
uyuduğum bankları kaldırmışlar
hedef koydum niyetlendim ve koştum
artık arafa ulaştım
bir kadın yaklaşıyor çimenlerin arasından
uyandım yüzümde hafif bı ıslaklık yanımda , ufak bir gülümsemeye bana bakıyordu
işte o an anladım ben
hayal hayal nereye kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489427/saat-sulari.html>

Sevgi

savařım var
gönüllerine girilmemiş insanlarla
kazanılmamış insanlara rastladım bu savaşta
şuuruma etki etti adeta
fakat dönmeyeceğim bu kazanılmamış uğurdan
bu dünyada sevgisi kalmamış insan yok biliyorum
sevgi görmemiş insan var sadece
gönüllerine girilmeyen
unutmak ve unutturmak istemiyorum
"gökyüzü her zaman mavidir sadece gecenin karanlığı daha ihtişamlıdır"
güneşim yok benim , güneş olduğuna inandığım bi ışık kaynağım var
sahibim kinimi ortaya çıkaran konulara
ne olurdu insanlara biraz kibarlık uzatsanız
kalplerine dokunup düşünceli olsanız
ne kaybederdiniz ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489840/sevgi.html>

böyleydim sanki

musluktan akan bir çamur
gibiymi hayat bukledi
bir kez çıktımı kir
güveni kalmıyordu kimsenin
tiksinliyordu herkes
bu , hayata bulaşmış
bi kan lekesiydi sanki
filler zıplamaya başlardı üstümde
yarasalar gözlerini dört açıp
koşardı etrafa frekanslara aldirmedan
ben bakamamazdım gökyüzüne
gözlerim çıplak gökyüzü parlak
hisler debelenirdi zihnimde
yaşama tutunmaya çalışan
bir tayın özgürlüğüne sahiptim sanki
istediğim gibi düşer istediğim
gibi şekillendirirdim kalbimde
kıraklar koşardı benim obalarımnda
hepsinin bedeninde bir kan lekesi

çölde susuz kalmış bi kaktüsüm sanki
içimde su vardı lakin ben içebilir miydim
kesip alabilir miydim onu bedenimden
çölde mahsur kalmış bir ademoğluyum ben
ne suya ihtiyacı olan ne de bir deveye
kum fırtınaları kopardı aniden
sığınacak bir yer arardı bu gözler
korkardı çünkü görememekten
gözler sadece etrafa bakarak mı
görürdü yoksa görüşün de
arkasında yatan gizli bir gerçek var mıydı

Bana doğruyu göstermeliydi
bu yanlışlar
ben aç ,susuz ve evsiz
kalmış bir köpeğim sanki
herkes görüyor bu mağrur insanı
lakin yeltenmiyor kimse
atlar ızdırap çektiriyor
bu şehre
yöneltemiyorum hiç bir yere
ses tellerim koptu sanki
haylamıyor bedenim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490379/boyleydim-sanki.html>

Çocukluğuma Olan Feryat

acının ve kıvrımın dağlarında
çocuklar gördüm büyüyen
hüzünle aklını besleyen
karnı aç olsada , akli
tıka basa besinle dolan
bu çocuklar
hayata dair saatlere sahipti
dönmüyordu dişlileri
iki kez değil yirmi dört kez
doğruları gösteriyordu zaman
insanlar bakıp öğreniyorlardı
sepetlerin içinden görüyorlardı
delikli sepetlerden
evlerinde halılar vardı motifli
izlemek zorunda kaldıkları halılar
alestada olan kum fırtınaları
patlak vermeye çalışırdı
günler gibi eriyip gidince fırtınalar
sığınacak yerler arardı o gözler
korkarlardı çünkü görememekten
gözler , sadece etrafa bakarak mı
görürdü ,
yoksa görüşün de arkasında yatan
gizli bir gerçek var mıydı
zorluklara sahiplerdi
kimsenin bilmediği zorluklar
korktukları , söylemeye dahi
korktukları zorluklar
kayıyordu hayat onları
çünkü kaldırımları yoktu onların
yalan ve yalın gönüllerden koruyan
gerçekleri yoldan ayıran bir kaldırım
seslerine teklik hakimdi
tek bir pencereden
çıkıyordu haykırıışları
senaryolar farklı , sonuçlar aynıydı
sonucu gösterilen ünleniyordu
senaryo sonlanmadan
dikkate almıyordu kimse
haberleri dahi yoktu birbirlerinden
oysaki hepsi , aynıydı birbirinin
vardı sanki , hepsinin bi gayesi
sessizce ,
usulca ,
ve
dikkatlice ,
mezarları doldurmak için ,
yarışıyorlardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490617/cocukluguma-olan-feryat.html>

Adım var Adsız

ben dağlara yazdım bu ismi
tütsüleyerek yaptım bunu
benim adım ırmaklardan
arta kalan suydu
benim adım , gökyüzünde dolaşan
kartal gibiydi ,
benim adım , yollardan
geçen bir araba edasıyla ,
haykırırdı gökyüzüne

benim adım
benim adım
neydi benim adım?

ben akarsu havzasının bir boğazıyım
kimseyi tutamam ama adımdır işte
ben Afrikalı bir çocuğun suya olan
hasretiyim , Bu hasret içimde bukle
bukle kıvrılıyordu sanki böbreklerime
*bu hasret , gözlerimi ısılıyordu
gecenin karanlığında

*Benim adım

Benim adım babasını kaybetmiş
bir çocuğun
gökyüzüne bakıp kurduğu hayallerin
üstüne yazılmıştı , gerçeklerden uzaktı
ben sevgilisini mesafelere odaklamış
bir gencin zamana olan kinyidim
benim adım otlakların arasındaydı
bir köpek gelip bende bulurdu çareyi
zihnini yontardı benimle
*ben kuzey yıldızının en tepesindeydim
insanlar feyiz alırdı benden
benim adımlı doğruların vazgeçilmez yanlışı olarak tütsüye koymustu hayat

*benim adım
benim adım
ben hangi adı istiyordum ?

Ben bu kadar isme sahipken
insanlar nasıl sesleniyordu bana
ne diye hitap ediyorlardı ki
ne işe yarıyordum ki ben
neye gerekti benim adım
ben , uzun yaşayamadım
adımlı belirli bir kalıba sokacak kadar
son kez seslendim insanlığa
dağların içinden büyük bir feryatla
benim adım "şiiir"
insanlar nasıl yaklaşıyorsa bana
öyle bir kimlik beliriyordu
dudaklarımın arasında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490945/adim-var-adsiz.html>

Buzullardan Gel

durabiliyor muyum kurmadan senaryo
kalıyor mu gerçekler benimle
verebiliyor muyum , son , düşüncelerime

buzullardan gel bana gelirken
gelirken enginde yatan
kayalıklar getir
kimsenin kaldıramayacağı kayalıklar
bu kayalıklar rüzgar geçirmesin
rüzgar dahi yontamasın onları

buzullardan gel bana giderken
giderken arkana dahi bakma
aşkın çatmasın o soğukta
ısıtmasın içimi
mil çek benim gözlerime
sıyrılsın gözlerimden aklımın bağı

buzullardan git bana gelirken
gelirken haykırışlarını da getir
kimseye duyuramadığın haykırışları
ses tellerin tizleşmesin sakın
ne gerekiyorsa kullan bu uğurda
yeterki patlak vermesin çılgınlıkların

buzullardan git bana giderken
giderken patenlerini de götür
kayarak git benim menzilimden
mermilerimden sıyrılsın , kıvrılsın vücudun
mahşerime in hesaba çek yalanları
karşına al hayatı , derinden korkut

Buzullarda dur beni beklerken
beklerken dağlar da hedef alınsın
benim mavzerime , Sen , yaşamalısın
Sen savrulmalısın etrafa
ölü bir yaprak edasıyla

Buzullardan ilerle benim canımı alırken
alırken bıçak ya da silah kullan
bunlara dayanabilirim
acı çektirme bu diyara
ağzından çıkan kelimeleri
kaldıracak güce sahip değil
bu beden ,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1491331/buzullardan-gel.html>

Buzullarımdan Yönel Hayata

durabiliyor muyum kurmadan senaryo
kalıyor mu gerçekler benimle
verebiliyor muyum , son , düşüncelerime

buzullardan gel bana gelirken
gelirken enginde yatan kayalıklar getir
kimsenin kaldıramayacağı kayalıklar
bu kayalıklar rüzgar geçirmesin
rüzgar dahi yontamasın onları

buzullardan gel bana giderken
giderken arkana dahi bakma
emniyeti unutma sakın o soğukta
kaçmasın küçük hatalar
çekilsin benim gözlerime mil
sırılsın gözlerimden aklımın bağı

buzullardan git bana gelirken
gelirken haykırışlarını da getir
kimseye duyuramadığın haykırışları
ses tellerin tizleşmesin sakın
ne gerekiyorsa kullan bu uğurda
yeterki patlak vermesin çığlıkların

buzullardan git bana giderken
giderken patenlerini de götür
kayarak git benim menzilimden
mermilerimden sıyrılmış , kıvrılsın vücudun
mahşerime in hesaba çek yalanları
karşına al hayatı , derinden korkut

Buzullarda dur beni beklerken
beklerken dağlar da hedef alınsın
benim mavzerime , Sen , yaşamalısın
Sen savrulmalısın etrafa
ölü bir yaprak edasıyla

Buzullardan ilerle benim canımı alırken
alırken bıçak ya da silah kullan
bunlara dayanabilirim
acı çektirme bu diyara
ağzından çıkan kelimeleri
kaldırabilecek güce sahip değil
bu beden ,

Buzulardan yukarı düş bana çıkarken
çıkarken paraşütünü unutma sakın
aman ayağın kaymasın
kayarsa bile tutun
gerekiyorsa düşüncelerinizle
açma paraşütü , kolaya alışma sakın

Buzulardan düşme beni düşlerken
düşlerken insanlığın gelsin ilk
ilk namluları yönelt bana
bana ateş etmeye çalış
çalış çalışki güçlensin bu diyar
diyar diyar gezerken yönelebileyim
yönelebileyim ki nereye baktığımı bileyim

buzulların ortasına gömün beni

beni perdeler ile çeperleyin
güçlü değilim , matem tutamam
veremem kayıp bu yolda
saksılardan damlıyor aklımın bekareti
damladıkça sıyrılıyorum gerçekliğimden
ayaklarıma güç iniyor parlıyor bedenim
buzulların soğuşunda benim gibi
parlayabilir mi güneşin gölgeleri

buzullarda sönmüş alevlerinle dinle sesimi ,
sesimi dinlerken
kaldırıyorum sana olan perdemi
daha bi çıplak bakıyorum hayata
bu çıplaklık doğrularımın çıplaklığı
soğuktan irkiliyor bedenim
ellerimle koca buzulları kırabiliyorum
gözler önünde olan
ön yargıları değil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1491548/buzullarimdan-yonel-hayata.html>

NUMARAM 10 SANIRIM

ellerime
yansıyor
yarın
selin getirdiği taşların ,
vermiş olduğu heybet
bıraktım taşan buharları yıldızların uçlarına
sonbahar oldum , nefret etti benden yapraklar
bir kar tanesine tutuldum
hiç ayrılmadı yaz benim mevsimimden
insanları birer birer kayırdım
hepsi patlak verdi evimin balkonun da
daraldı bir anda dünya ayaklarıma
başladı yıldızım konuşmaya
"Biraz da ilkbahara özensen ya"
parmaklarımin geriye bıraktığı ritim
düştüğü anda kışın soğuğu tenime
orkestra şefi gibi hareketleniyor bedenim
saha da gösterdiğim duruş esas duruş
korkusuzca yaptığım koşular
canlanın , canlanın hepiniz
karanlığımi terkettim aydınlığın liderliğinde
çıktım çeperlerden çepersizlikten
şimdi dönmek istemiyorum geriye
aslında dönmek değil mesele
mesele
dönersem geriye
yaşayabileceğim yarınları
yaşanmış acılara teslim edip
yolu tamamlayamadan pes etmekten
korkuyor olmamdır
mesele

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495634/numaram-10-sanirim.html>

Yapabilir misin ?

çok sevebilir misin beni
sana bir yalan söyleyince
yalan olduğunu bildiğin halde
gerçeği merak etmeyecek kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496726/yapabilir-misin.html>

Kaçmak Çözüm Değildir

bir çift kanatlarım olsa keşke
"eğer kanatların olsaydı
kesin her gün dolaşırdın gökyüzünde"
maviliğin kıvrılığın içinde
kanatları özgürce
ister uç , ister dal
istersen hiç konma yeryüzüne
geçmişinden de kaçabilirdin ki
gökyüzünde dolaştığın her saniye ,
kalbinin kuralları vardı gökyüzünde
ne kadar yükseğe çıkarsan
o kadar alevlenirdi kanatların
alevlenen tüyünle kazısın ismini
kalbimin en derinliklerine
rakım vurmasın kesinlikle senin göğsüne
havalan havalan daha çok havalan
ve dal dal daha hızlı dal
kalbine geçmişini unutturana kadar dal
senin sevgin ,
aklının gerisinde kalmasın
eğer kalırsa geri
ne yönelebilecek yönün
ne tutunacak bir dalın
ne de kanatlarınla özgürce dolaşabileceğin
mavi bir gökyüzün kalır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1498549/kacmak-cozum-degildir.html>

Alev Aldı Gönlümde Bir Çiçek

gamzelerin içimdeki sahradan başlar
bu küçük simalar , semalara taşar
yavaş yavaş , içimde büyüyor simalar

duygular barındırıyorum göğsümde
acılarla bezenmiş daralmış bir şekilde
duyguların ihtiyacı yok bir meskene
lakin kitlenmiş küçük bir mahsene

benden uzak olan betimlemelerin
aşkının doruklarına taşacak
solmayan aşkının gammıdır ki
nice maşuklara taptıracak

aşkının gammını belki nice aşık benimseyecek
lakin sevda yeliyle hepsi ukbadan dönecek
ne kadar gark ettirsende ruhunu yanan ateşe
küllerin benim içime çekilecek tek bir nefeste

gözlerinden parlayan ruhun ateşidir bu
gülümsemele parlattığın dora ateşidir bu

ben ki ay olup geceyi heybetlendiren
sen ki güneş olup geceyi siliveren
ben ki aortlarında kusursuzca gezinen
sen ki damarlarına hançer saplayıp kusur veren

şuurumun getirmiş olduğu heybet
seni aşikar ilan edecektir ilelebet
varoluş sebebiyse ben denizin
milyarlarca kişiden seni beklemek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1500816/alev-aldi-gonlumde-bir-cicek.html>

Artık Çok Geç

Yarın olmasın hiç ,
Bu gün benimsin,
Yarın geleceėin.
Değil seni kaybetme riski ;
Düşüncesi bile parçalıyor içimi..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509459/artik-cok-gec.html>

17 Yaşım Yaşım Yedi Yaşım Beni Terketti

İçimde babadan kalma bir boşluk
Dondurucu bir kış sabahın esintisi gibi
Nafile,
Soğuk tenimde ince bir çizgi
Nefes alıp verdikçe büyüdü etkisi

Köpürüyor gözlerim ,
Bi' o kadar hızlı , Yalnız, çelimsiz,
hissettiriyor her zerreme
dokunacak kadar yakın elime
düşlerime ortak olacak kadar uzak zihnimde

Anılarım yok gülümsetecek
Dağlar kadar büyüyecek
Aslında var
kalbimi , İnim inim inletecek
Haykırdıkça ızdırap verip
Sustukça içine çekecek

Duygularım bile meskeninden koparken
Tarifi yok bu hissettiklerimin
Susmak ,
aslında daha büyük konuşmak demek
Sadece
İliklerime kadar hissetmek

Ağırlaşan tenim ,attığım her adımda
Daha bi yük oluyor zihnime
Bir çocuğun gökyüzünü seyre dalması gibi
Bakakalıyorum sevdama , lakin

Bir gün
bir gün
bir gün
Her şey böyle başlamıyor mu ?
Her sevgi yuvadan böyle kopmuyor mu ?

Uzarlarda yaşıyorum ben
belli değil meskenim
Senin meskenin aşikar
Sen, Kara toprakla yatar kalkar

Düşlemekle yetinmek zorundayım
Düşler Gerçeklerden bi haber
Sesin bile yer edinmemiş hafızamda
Kokun bile tütmüyor burnumda
Seni unutmamak elde mi?

Böyle olsun istemezdim
Küçükken hafızamı kaybetmek için
Bi' çok şeyimi verirdim

Hisler evet hisler
Yalnızlaştığımı hisseder
Gözler evet gözler
Merceklerim damladığını hisseder
Tekrardan evet

Göz yaşlarımı saklayacak kadar utangacım
Belki sebebi sendirsin
İnan bilmiyorum evine ne zaman döneceksin

Son dizeme gelirken ,

İçime atıyorum yazamadığım herşeyimi ,
Her bir düşüncem kirletiyor seni ,
Damlıyor gözlerim, parçalanıyor kalbim .
İmbatı yalnız hissedişin serzenişi var içimde ,
-Söylesene nerdesin nerde ?
--(.)
Lakin nafile
Çaresi yok bazı şeylerin
Senin gidip dönmeyişin gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512092/17-yasim-yasim-yedi-yasim-beni-terketti.html>

Git Bakalım Yetim

Yetim, düşün bakalım

Bir karadelik düşün
İçine çekmeyen, dışarı itmeyen
Bir gölge düşün, önüne düşmeyen
Arkadan takip etmeyen
Bir hayat düşün , kalkmayı öğretmeyen
Sürekli yere düşüren

Hayat narin ve ince
Aynı edasını arayan bir veliadem gibi
Hayat üzülesi ve kahr dolu
Aynı herşeyini kaybetmiş bi' öksüz gibi
Hayat korkunç ve ızdırap oldu
Aynı gece dışarı çıkmayı düşünürken bile korkan
Bi' kız çocuğu gibi, etraf tekin

Sen bu hayat ve zorluklara rağmen
Nasıl diyebilirsin ki
artık yoruldum, artık ilerleyemiyorum
Hepimizin dertleri var, benim yokmu sanki Yetim
Yaşantımızda bir çok kırılma noktalarımız var
Ve hepsini biz yönlendiriyoruz
Ne kadar zor olursa olsun
Ne kadar uzun olursa olsun
Koşun, hayallerinizin ve hayatınızın
Peşinden koşun
Mızızlık ve şikayet etmek
Sizi daha da geriye götürecektir
Kabullenin ve geçmişte yaşamayı bırakın
Unutmayın
Gelecek, ayaklarınıza gelmeyecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519052/git-bakalim-yetim.html>

Zorlama

Ben asalet dolu, münferit bir adamdım
bıaktım taşan buharları yıldızların uçlarına
sonbahar oldum , nefret etti benden yapraklar
bir kar tanesine tutuldum
hiç ayrılmadı yaz , benim mevsimimden
Ay oldum, bu sefer güneşi istedim
Gerçeklik dedim
ben zaten gerçekliğin içindeyim
Aşık oldum köprülere
Kıtaları birleştirmek istedim
Demi ne kadar da berceste
Ama hep ayırıyor gözüyle baktılar
Koparan ben oldum sonunda
Her zaman, başatlığımınla öne çıkardım
Bıaktım artık bu huyumu
Can verdim kelimelere,
Gecenin çıplaklığı ilişmedi heybeme
Pencereden baktığımda inliyorlardı
Bir ilintisi kalmamıştı uçan kuşların, şehirle
Dostluklarım aşk sofrasına dönmüştü
Avizde pörsüyen bir lamba gibiydim
Diğerlerinin gölgesinde lakin fark edilen
Bozuk saat bile günde iki kez doğrulurdu
Benim dudaklarım bir kez bile doğrulamadı
Son olarak bir hale bürünmek istedim
Küçük bir hayal, çocukluk aşkı, belki de keşkelerim
Gükyüzüne bakıp yad ederdim gülümsemelerimi
Geçmiş canımı almadı gelecek ölmesin diye
Bulutlar ağlardı , ben konuşmaya başlayınca ,
güneş ortaya çıkmazdı, orman bile dinlerdi sesimi
Ben kalıbı olmayan bir adamım işte
Sade , uzun, koca bir cüsse

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525288/zorlama.html>